

Herlev, 19-8-05

Kate Line Barfod

Socialudvalget (2. samling)
SOU alm. del - Bilag 228
Offentligt

I starten af 2001 besluttede Birgitte og jeg at bo under samme tag, for at se om vi kunne finde ud af det sammen; dette blev meddelt forvaltningen!

Jeg opsagde min beskyttede bolig på Sølund--- og vupti, fra et beskedent årligt rådighedsbeløb på godt kr. 90.000 + egen lejlighed + tilskud til medicin, briller ect. til knap kr. 60.000! Punktum, basta! Mit bidrag til fælles husholdning ligner en ikke-eksisterende bagatel." Det kommer til at koste dig dyrt at slå pjalterne sammen med mig" kunne min score-replik meget vel have været! Er man så "heldig" at få tilkendt førtidspension efter 2003, foretager man sig ikke samme slags akrobatiske tal-manøvrer. Hvordan dette harmonerer med EU's Anti-diskriminations direktiv og almindelig anstændighed er mig en gåde!

At samlevende ikke har gensidig forsørgerpligt bliver umiddelbart erkendt på forvaltningen, men hvor forsørgerpligten begynder og hvor den ender, er der ingen der kan svare på; men jeg kan jo ansøge--- men indstille mig på afslag!? Og så kan jeg naturligvis anke---der er jo også civilretssystemet!

Samtale mellem mig og en kvindelig pensionist:

Mig: "Har du ikke en kæreste ? "

Hende: "Jo da! Han er også pensionist".

Mig: "Hva` med at flytte sammen ?".

Hende: "Det har vi sandelig ikke råd til !"

Konklusion :

Normalt er partnerskab, for så vidt en slags ligeværdighed iagttages, altid en "vind-vind situation".

Her har vi en stat med angivelig 1.7 mill. singler hvoriblandt to der hjertens gerne ville bo sammen, men p.g.a. hvad vi kan kalde "hæmmende strukturer", kan beslaglægge hver sin lejlighed med indbygget boligydelse + personlige tillæg, men hindres særdeles effektivt i 100% hengivelse for bl.a. at trodse dette lands svøbe no.1 ENSOMHEDEN ; plus den stimulance som parforholdet kan indeholde, dette set ud fra et sundhedsmæssige perspektiv.

Dette burde interessere både en socialminister (ensomhed) og en boligmin. (boligmangel i KBH.) Samt sundhedsmin.

Lad mig derfor foreslå, at alle førtidspensionister, enlige som par incl. Dem der fik pensionen tilkendt før 2003, i det mindste får det samme, f.eks. kr. 14.173, så vi kan få noget af vores værdighed tilbage. Og få råd til at deltage i samfunds- og kulturlivet i stedet for discountbutik- og tilbudsavislivets trøstesløshed. Og lad os slippe for stordriftsregnestykkerne om hvor lidt man egentlig kan overleve for, blot fordi to individer finder ud af at flytte sammen. Den slags finurligheder finder man ikke når det drejer sig om barselsorlov eller arbejdsløshed !

Set på denne måde kunne man godt forestille sig, at denne øvelse i værste fald ville blive udgiftmæssigt neutral; i bedste fald gavne en gruppe der er sat helt ud på et sidespor.

Med venlig hilsen
Viggo Christensen
Krejbjergvej 68
2730 Herlev

Kopi sendt til partiordførerne

Viggo Christensen